тражили међу звездама. Он се јавио апостолу Павлу у сили Својег Васкрсења, када је овај гонио Цркву Божију. Тако је милостив и свемогућ наш Господ, да и зло може обратити у добро: „И хоћемо ли чинити зло? - пита апостол Павле, „нећемо!“.

И да не буде међу нама ове заблуде, која се као отровни загушујући облак шири над земљом од истока до запада и притиска читав људски род својим смртним теретом.

старац Пасије светогорац - О БОЛЕСТИМА

Болести помажу људима да би „се очистили од грехова“, када не поседују врлине. Бити здрав велико је добро, али добро које нам нуди болест, здравље не може да нам пружи! Духовно добро! То је изузетно велика добродетељност [Божија], изузетно велика! Чисти човека од греха и веома често осигурава и плату. Човекова душа је као злато, а болест је као огањ који га прочишћава. Видиш и Христос је рекао апостолу Павлу: „Јер се сила моја у немоћи показује савршена“ (2. Кор 12, 9). Што се човек више намучи у некој болести, то се више чисти и ближи је светости, довољно је само да буде трпељив и да болест прихвата са радошћу.

Понеке болести траже мало трпљења и Бог их допушта како би човек добио малу плату и како би му Бог уклонио неколико мана. Јер телесна болест помаже у исцељивању духовне болести. Поништава је смирењем које доноси. Бог све чини на добро! Што год допушта то је за наше духовно добро. Зна шта је свакоме од нас потребно, па нам даје некакву болест, било да за узврат будемо награђени, било да искупимо грехове.

Обично кажемо: „За болеснике се прво треба побринути да добију помоћ од људи, а оно што људи не могу да учине да му помогну, помоћи ће Бог.“ Међутим, не треба да заборављамо да људи који пате од неке тешке болести, пролазе кроз тешке муке, готово мучeништво, док се не исцрпи сва помоћ од људи. Треба да прођу кроз безброј испитивања, операција, трансфузија, хемотерапију, зрачење. Боду га због трансфузије, због инфузије... Пуцају вене, хране га кроз нос, не може да спава... И све то зато да би добио помоћ од човека. Разумеш? То није тако једноставно, као када се ради, на пример, о некој рани, која се загнојила и треба да се провали, да изађе гној, и после ће бити добро. Овде се ради о целом једном процесу. Због тога не треба себи да повлађујемо и да кажемо „у реду, овај болесник је допао добрих лекара“, него тпеба да узмемо у обзир да болесник треба да прође кроз велико мучење, како би добио медицинску помоћ и треба топло да се молимо да му Христос подари трпљење. Треба да се молимо Богу да просветли лекаре, јер лекари могу да погреше, нарочито ако не поседују смирење.

ПРАВОСЛАВНИ ПРАЗНИЦИ

Манастир Подмаине, Будва – Успење Пресвете Богородице.
Са благословом игумана јеромонаха Рафаила.

СВЕТИ ВЕЛИКОМУЧЕНИК ГЕОРГИЈЕ

06.05.(23.04)

Јн, 15, 17 - 16, 2;

архимандрит Рафаил (Карелин)
МУЧЕЊЕ СВЕТОГ ГЕОРГИЈА ПОБЕДОНОСЦА

Постоје светитељи чији живот тако много тога говори човековом срцу, а њихови подвизи и страдања дирају најдубље струне наше душе. Један од њих, сличан драгоценом камену у небеској круни, свакако је свети великомученик Георгије Победоносац. С његовим именом се креће на далек пут, ступа у борбу, њиме се куну на верност, њиме родитељи благосиљају своју децу. То име је прослављено у свим хришћанским земљама, од Сирије до Француске, од пешчане Сахаре до снеговитог Сибира. Сребрне иконе великомученика Георгија стављали су на своје груди војници који су се припремали за борбу.

Јеврејски и пагански свет је у личностима Кајафе и Пилата осудио Христа на смрт. Проповед хришћанства свуда је наилазила на мржњу и прогоне и капље мученичке крви свуда су постајале клице будућег успона Цркве. Неки истраживачи објашњавају то искључиво специфичношћу римског незнабоштва за које је сама држава постала божанство. Али хришћанство је и ван граница империје доживело исто тако окрутне прогоне. Римски Пантеон скупљао је богове свих побеђених народа и освојених провинција. Идоли су се у њему веома добро слагали, баш као да су једна сложна породица. Онај који је касније елитна гробља назвао пантеоном вероватно је имао изузетну моћ запажања. Пантеон у преводу значи да је то храм свих богова. Али тај пагански свет дочекао је хришћанство са исуканим мачем, онако како гладијатор

email: **manastirmaine@gmail.com**
prezentacija: **podmaine.weebly.com**

у арени дочекује свог непријатеља. За време незнабожачких императора Црква је претрпела десет великих прогона, а најстрашнији је био онај за време цара Диоклецијана, који је плануо изненада након дугог затишја и који је однео више жртава него све борбе са варварима.

Историја Рима с њеним славним победама у свести народа била је нераскидиво повезана с паганском религијом, а држава с култом императора. Хришћани који су одбијали да се поклоне идолима и да императорима одају почаст као божанствима сматрани су непријатељима државе и узрочницима сваког зла.

Остарели Диоклецијан је из свог дворца у Никомидији, као из стражарске куле, посматрао страшне хекатомбе, то јест масовна жртвоприношења која су неколико година вршена широм империје. Управо је за време тих прогона мучен и погубљен Диоклецијанов војсковођа – великомученик Георгије Победоносац.

Свети Георгије се родио у III веку у Кападокији и био је од племенитог рода. Његов отац се налазио на истакнутом месту у римској војсци, али је ипак претрпео смрт за Христа, па се мајка, заједно с дететом, преселила у Палестину, на своје имање у граду Лиди. Цео живот је посветила васпитавању сина. Научила га је Светом Писму и често му је причала о хришћанским мученицима и о изузетним подвизима његовог оца.

Свети Георгије је ступио у војничку службу и захваљујући својим способностима и храбрости у биткама, већ у младости је добио звање војсковође и трибуна. Диоклецијан је у то време, под утицајем жрећева и свог зета Галерија, одлучио да уништи све хришћане у империји.

У Риму је постојао сенат који се одавно претворио у неку врсту позоришта. Најважнија државна питања решавала су се на тајном савету на којем су учествовали само император и његови најближи пријатељи. Диоклецијан је једне ноћи сазвао тај савет и на њему саопштио своју одлуку да огњем и мачем искорени хришћанство. Присутни су се сложили. Одлучено је да се изда едикт којим се забрањује хришћанско богослужење, храмови осуђују на рушење или на предају паганима, а све хришћанске књиге на спаљивање без одлагања. Само исповедање хришћанства сматрано је најтежим државним преступом и кажњавано је смрћу. Отпадници од хришћанстава били би ослобођени од сваке врсте одговорности и казне, али само под условом да пристану да учествују у паганским ритуалима.

Кад је на том ноћном савету све било речено, свети Георгије је устао и обратио се императору и присутнима речима:

- Дужност цара и владара је да буде праведан и да штити живот и права својих поданика, а ви сте одлучили да невине људе предате смрти и да својим злоделима надмашите варваре који немају законе.

- Ко те је научио да то кажеш? – упитао га је Магнеције, проконзул једне провинције.

- Истина – одговорио је Георгије.

- А шта је то истина?

- То је Христос Којега ви хоћете поново да распнете.

Тај одговор је толико разбеснео императора да је наредио да светог Георгија ставе на најстрашније муке - мучење на точку. Мученике би привезали за точак испод којег се налазила даска препуна ножева, експера и оштрих кука. Бездушни мучитељи би окретали точак, а експери и оштрице ножева забадали су се у тело и кидали га на делове, док су се куке заривале у тело и откидале комаде живог меса. Човек би обично умро за време таквог мучења. Свети Георгије је остао жив и претрпео нова мучења.

Речи светог Георгија: „Добро ми је“, које је Диоклецијан доживео као ругање и исмевање, биле су истините јер Господ својим мученицима за време страдања даје небеску утеху. Није узалуд свети Јован Златоуст у једној беседи рекао: „Са Христом је и у паклу добро.“ Шест месеци након мучења на точку свети Георгије је осуђен на смрт: главу су му одсекли мачем.

протоерej Александар Шаргунов

АСТРОЛОГИЈА

Какво је порекло астрологије? Изгубивши веру у једног живог и свемогућег Бога Творца, људи су потпали под власт тамних сила и природе створене Богом. Или како би рекао апостол Павле у посланици Римљанима, они су почели да се клањају твари уместо Творцу: „славу бесмртнога Бога замјенише подобијем смртног човјека и птица и четвороножних животиња и гмизаваца“. Небеска светила су им се учинила врхом створеног.

Током времена, „наука о звездама“ - астрологија, се удаљила од грубог идолопоклонства и обрела систематичност и унутрашњи логички поредак.

Астролози тврде да за разлику од вере у Бога, они владају чисто научним знањем о тајанственим законима васионе. Ово не може да не импонује савременој рационалистичкој свести.

Вера у астрологију је бич људског друштва. Немилосрдна предодређеност убија сваку наду на будуће и вољу за живот. Што више човечанства тражи слободу без Бога, тиме више потпада под слепу тиранију стихије.

Вера у астрологију искључује веру у Промисао Божији. Кроз њу човек потпада под демонску власт и зато астролошке прогнозе, по допуштењу Божијем, све чешће почињу да се збивају у животу таквог човека. Бес га води као са завезаним очима на ивицу пропасти - вечне смрти. Тако је то било, на пример, са нацистима.

Није случајно да је астрологија толико популарна данас, када зло и лаж као никада узрастају. Као царица сваке лажне науке, она од самог почетка своје појаве, рађа и храни све видове магије и окултизма, врачарства, гатања - свега онога што хришћанство назива сујеверјем. И антихрист „чији ће долазак бити, по дејству сатане, са силом и лажним чудима“ може начинити какав било необични астролошки феномен „да би прелестио, ако је могуће, и изабране“.

Астрологија је била симбол свих заблуда човечанства.

По својој неизрецивој милости, Бог снисходи људима, Он се јавио као звезда астролозима, који су Га